

รายงานการวิจัย

การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล

ในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

A Study of Operating and Disaster Mitigation Problem of Municipality in

Selaphum District, Roi Et Province

กรเอก ศรีหาญ¹

พัฒนศิริณ สำเร็จรัมย์²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ
1) ศึกษาการดำเนินงาน และ เปรียบเทียบ
ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินงาน
บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอ
เสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ ระดับ
การศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน และตำแหน่ง
งาน และ 2) ศึกษาปัญหาการดำเนินงานบรรเทา
สาธารณภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอเสลภูมิ
จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการศึกษา คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการ
บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสล
ภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 แห่ง จำนวน
222 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการ
สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stages
Sampling) และใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยา
มานะ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 145 คน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมีลักษณะ
แบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูล

โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการ
ทดสอบค่าเอฟ (F-test) และเมื่อพบความ
แตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดย
วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

ผลการศึกษาพบว่า

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการ
บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสล
ภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าการ
ดำเนินการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลใน
อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่
ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป
หาน้อย คือ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และ
ทันเวลา รองลงมาคือความครบถ้วนเพียงพอ
ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความ
ต้องการ ด้านความเพียงพอ เหมาะสมของการ
ช่วยเหลือและด้านความเสมอภาคและเป็น
ธรรม ตามลำดับ

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา

² (ผู้ช่วยศาสตราจารย์), อาจารย์ที่ปรึกษา สาขารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

2. บุคลากรเพศหญิงและเพศชายที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

4. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

5. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

6. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าปัญหาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านบุคลากร

รองลงมาคือด้านการบริหารจัดการและด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ

คำสำคัญ : การบรรเทาสาธารณภัย

Abstract

The purposes of this study were to 1) study and compare the personnel's opinion towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province, classified by gender, education level, working period and position, and 2) study the problem of the operating in disaster mitigation. by gender, education level and occupation. Population consisted of 222 personnel working in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province (10 units). The samples were 145 persons by Taro Yamane's method with Multi Stages Sampling. The questionnaire with rating scale was used as a tool. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and least significant difference by Scheffe's method.

The results of the study revealed that:

1. The personnel's opinion towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province, was at low level as a whole, ranked by descending of mean; convenience and timeliness, sufficiency, compliance needs in assistance equality and fairness respectively.

2.The personnel's opinion with different gender towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province was not different.

3.The personnel's opinion with different education level towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province was not different.

4.The personnel's opinion with different working period towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province was not different.

5.The personnel's opinion with different position towards the operating in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province was not different.

6. The personnel's opinion towards the operating problem in disaster mitigation of Municipality in Selaphum District, Roi Et Province, was at low level as a whole, ranked by descending of mean; personnel, management, materials and equipment, budgeting respectively.

Keywords : disaster mitigation of Municipality

บทนำ

สถานการณ์ด้านสาธารณสุขในปัจจุบันถือเป็นปัญหาสำคัญ และมีแนวโน้มจะ

ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สาธารณภัยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเหตุที่เกิดขึ้นโดยที่ประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องไม่ทราบล่วงหน้าดังนั้นเมื่อเกิดเหตุดังกล่าวขึ้นจะเกิดความสับสน วุ่นวาย การระงับภัยหรือการแก้ไขปัญหาไม่ทันท่วงทีทำให้สาธารณภัยดังกล่าวขยายลูกกลม ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น สาธารณภัยหมายถึง ภัยอันตรายหรือเหตุการณ์ร้ายแรงในชุมชนหรือในสังคมซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดความสูญเสียอย่างรุนแรงแก่ร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายของ สาธารณภัยว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐและให้หมายความถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรมด้วย (อาริยา จันทร์จวง, 2553) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่นกระทรวงมหาดไทย ถือเป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการบริหารจัดการในส่วนภูมิภาค และสรรค์สร้างประสิทธิภาพของการบริการสาธารณะให้กับประชาชน รวมทั้งยกระดับความเป็นอยู่ให้กับประชาชนในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยก่อนการปฏิรูประบบ

ราชการ พ.ศ. 2545 นั้น งานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และเมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. 2545 ได้ยุบรวมภารกิจของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมาสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545 สังกัดกลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง (ทศวรรณ ศิลปะนครฤทธิ์, 2553) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ถือเป็นภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องกระทำเพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้รัฐยังมีหน้าที่ในการระมัดระวังและป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ราษฎรของตนด้วย โดยในการดำเนินการดังกล่าวรัฐจะต้องศึกษาและวางแผนการป้องกันภัย การจัดกำลังคน การจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ การวางมาตรการต่างๆ ตลอดจนการกำกับให้ดำเนินการตามมาตรการนั้นด้วย

เทศบาล เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน จึงเป็นองค์กรหลักที่สำคัญที่จะสามารถดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ในเบื้องต้นอย่างรวดเร็วและตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้กำหนดให้ภารกิจ

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วย

จากกฎหมายและบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวทำให้เทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เข้ามามีบทบาทในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยด้วย เนื่องจากเทศบาลเป็นหน่วยงานปกครองในระดับท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และในปัจจุบันสถานการณ์ด้วยสาธารณภัยมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นที่จะเกิดขึ้นรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาในฐานะที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเทศบาลจึงสนใจศึกษาศึกษาภาพและปัญหาการบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษากรณีเทศบาลในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงาน บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงาน บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การป้องกัน หรือการระงับภัยโดยทำให้ภัยสงบลงโดยเร็ว หรือลดอันตรายให้น้อยลง และช่วยทำให้ความยากลำบากความพิบัติ และความเดือดร้อนต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงหรือหมดไป

ประเภทของสาธารณภัย

ประเภทของสาธารณภัย การแบ่งแยกประเภทของสาธารณภัย แบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะของการเกิดภัย ได้แก่ สาธารณภัยธรรมชาติและสาธารณภัยมนุษย์ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2541)

1. สาธารณภัยธรรมชาติ (Natural Disaster) เป็นสาธารณภัยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มักเกิดขึ้นตามฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ แต่บางครั้งก็เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย จิตใจ และความมั่นคงของชาติ สาธารณภัยจากธรรมชาติ ได้แก่ สาธารณภัยเชิงอุตุนิยมวิทยา (Meteorological Disaster) เป็นสาธารณภัยที่

เกิดตามฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ เช่น วาทภัย เป็นภัยที่เกิดจากแรงลมและพายุ เช่น พายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น ซึ่งพายุไต้ฝุ่นมีอำนาจทำลายสูง สามารถทำให้ต้นไม้ถอนรากถอนโคน บ้านพังระเนระนาด เสาไฟฟ้าล้มเสียหายได้ ฯลฯ อากาศหนาวผิดปกติ เช่น ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ อุณหภูมิในบางปีลดต่ำลงใกล้ศูนย์องศาเซลเซียส คลื่นความร้อน ทำให้อากาศร้อนผิดปกติในประเทศเขตหนาว ทำให้ผู้ป่วยเป็นโรคหัวใจเสียชีวิตมากขึ้น ฝนแล้ง ทำให้ข้าวและพืชผลทางการเกษตรเสียหายมาก เกิดความขาดแคลนและอดอยาก เป็นต้นเหตุของทุพภิกภัยอย่างหนึ่ง

2. สาธารณภัยตามสภาพภูมิประเทศ (Topological Disaster) เป็นสาธารณภัยที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพภูมิประเทศ สาธารณภัยประเภทนี้ได้แก่ อุทกภัย คือ ภัยอันเกิดจากน้ำท่วม ซึ่งประเทศไทยประสบปัญหาน้ำท่วมเกือบทุกปี เนื่องจากสภาพภูมิประเทศมีการตัดต้นไม้ ทำลายป่า การทรุดตัวของดิน มีลมพายุและลมมรสุมแรง ฝนตกหนักและน้ำทะเลหนุนหิมะถล่ม ภัยประเภทนี้ถ้าไม่มีอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ก็ไม่ถือเป็นสาธารณภัย

3. สาธารณภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของผิวโลก (Tectonic Disaster) เป็นสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของผิวโลก ได้แก่ แผ่นดินเลื่อนหรือแผ่นดินถล่มการเปลี่ยนแปลงระดับของชั้นผิวโลก ทำ

ให้เกิดการไหวและสั่นสะเทือนของอาคาร บ้านเรือน บางครั้งเมื่อมีฝนตกหนักไม่มีการ ยึดเหนี่ยวของพื้นผิวดิน อาจทำให้พื้นผิวดิน พังทลายลงมาและเป็นอันตรายได้ แผ่นดินไหว การเปลี่ยนแปลงของผิวโลกที่มีการ สั่นสะเทือนเป็นลูกคลื่น เป็นระลอก เคลื่อนจากจุดศูนย์กลางออกไปทุกทิศทาง ทำลายบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างต่างๆ เช่น ใน ประเทศตุรกี ญี่ปุ่น ใต้หวัน อินเดีย เป็นต้น ภูเขาไฟระเบิด ก่อนการระเบิดจะมีการพ่น ก้อนดำเป็นสัญญาณเตือนภัย ช่วยให้ ประชาชนมีโอกาสออกจากเขตอันตราย ประเทศที่มีภูเขาไฟระเบิด เช่น ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ สหรัฐอเมริกา ชิลี เปรู โบลิเวีย เป็นต้น

4. สาธารณภัยทางชีวภาพ (Biological Disaster) เป็นสาธารณภัยที่มีสาเหตุ มาจาก สิ่งมีชีวิต เช่น การระบาดของโรค เช่น อหิวาตกโรค กาฬโรค โปลิโอ ไข้สมองอักเสบ เป็นต้น โรคติดต่อต่างๆ สามารถทำให้เกิดโรค ระบาดของโรคได้ในเมื่อมีแหล่งแพร่เชื้อโรคที่ เหมาะสม มีการแพร่กระจายของโรค และ ภูมิคุ้มกันของกลุ่มชนต่างจากฝูงสัตว์และแมลง หนุณาทำลายต้นข้าวในนา ถ้ามีจำนวนมากทำ ให้เกิดการเสียหายแก่ชาวนา เกิดการขาดแคลน และอดอยากได้ สำหรับแมลงโดยเฉพาะ ตั๊กแตนทาลายพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด เป็นต้น

5. สาธารณภัยมนุษย์ (Man-made disaster) เป็นสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจากการ กระทำของมนุษย์ โดยอาจเนื่องจาก สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ เพื่อความสุขสบายหรือ

เพื่อการประหยัดประหารกัน ได้แก่ ภัยจาก การจลาจล ภัยจากการอุตสาหกรรม ภัยจากการ ก่อสร้าง ภัยจากการขัดแย้งในผลประโยชน์ หรือการก่ออาชญากรรมในสาธารณะ ภัยจาก การจลาจล จากการรวมกลุ่มของบุคคลคณะใด คณะหนึ่ง กระทำมิชอบด้วยกฎหมายด้านความ ตั้งใจและใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ ทำให้เกิดภัยอันตรายขึ้นได้ ภัย จากการก่อวินาศกรรม ภัยจากสงคราม เป็นต้น

ระยะของการเกิดสาธารณภัย

ธรรมชาติของการเกิดสาธารณภัย ต่างๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน สาธารณภัย ธรรมชาติและสาธารณภัยมนุษย์มีระยะต่างๆ ของการเกิดสาธารณภัยคล้ายคลึงกันกับ ธรรมชาติของการเกิดโรค ระยะการเกิดสา ธารณภัยประกอบด้วยระยะต่างๆ ดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2541)

1. ระยะเตือนภัย (Warning Phase) ระยะนี้เป็นช่วงระยะเวลาก่อนเกิดภัย ซึ่งอาจจะ สั้นหรือยาวแล้วแต่ชนิดของสาธารณภัย ทำให้ มีโอกาสเตือนภัยกับประชาชนได้ ในปัจจุบัน องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก และการเฝ้าระวัง อากาศโลกได้อาศัยดาวเทียม เครื่องข่ายของ สถานีพยากรณ์อากาศต่าง ๆ และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยสามารถพยากรณ์สา ธารณภัยทางอุตุนิยมวิทยาได้ล่วงหน้า เช่น พายุ ดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น สามารถ แจ้งให้ทราบล่วงหน้าพายุหมุนกำลังก่อตัวขึ้นบริเวณ ใด เคลื่อนไปในทิศทางใด มีความรุนแรงขนาด ไหน และสามารถบอกให้ทราบล่วงหน้าได้ไม่ น้อยกว่า 36 ชั่วโมง ก่อนที่พายุจะมาถึง

ประชาชนมีโอกาสได้รับข่าวสาธารณภัยล่วงหน้า เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เสียงสัญญาณต่างๆ ซึ่งเคยมีประชาสัมพันธ์และฝึกปฏิบัติล่วงหน้า ประชาชนมีเวลาพอที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายและดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อให้ทรัพย์สินบุคคลได้รับความเสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ อุทกภัยส่วนใหญ่สามารถทราบเหตุการณ์ล่วงหน้าได้เป็นเวลานาน ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงป้องกันและควบคุมอันตรายได้ ในขณะที่ภาวะฉุกเฉินหรือภาวะสงครามก็สามารถแจ้งสัญญาณต่างๆ ให้ทราบล่วงหน้า ประชาชนมีโอกาสหลบภัยและช่วยพรางไฟในเวลากลางคืน ช่วยป้องกันการโจมตีของข้าศึกได้ การเตือนภัยจะมีประโยชน์ถ้าประชาชนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในสัญญาณเตือนภัยต่างๆ ดี ระยะเวลาเตือนภัยทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับสาธารณภัยได้มีเวลาพอที่จะดำเนินการต่างๆ ในการรับสถานการณ์และเตรียมการในการช่วยเหลือประชาชนทั้งชีวิตและทรัพย์สินทำให้มีการสูญเสียน้อยที่สุด

2. ระยะเวลาเกิดภัย (Impact Phase) ระยะเวลานี้เป็นระยะเวลาในการเกิด สาธารณภัยทำให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ระยะเวลาการเกิดภัยแตกต่างกันไปตามแต่ละชนิดของสาธารณภัย สาธารณภัยที่เกิดในระยะเวลาสั้นๆ เป็นวินาทีหรือนาที เช่น การระเบิด แผ่นดินไหว สาธารณภัยที่เกิดในช่วงเวลาเป็นชั่วโมงหรือวัน เช่น อุทกภัย วิกฤติ สาธารณภัยที่เกิดในช่วงระยะเวลาเป็นเดือน เป็นปี เช่น โรคระบาด ความแห้งแล้ง ผลกระทบของสาธารณภัยขึ้นอยู่กับชนิดของสาธารณภัย

ในขณะที่เกิดอุทกภัยน้ำในทะเลและแม่น้ำสูงมากจนท่วมล้นฝั่งไหลท่วมอาคาร บ้านเรือน ความรุนแรงของกระแสน้ำที่ไหลทำให้อาคารบ้านเรือนที่ไม่แข็งแรงพังทลาย ถนนและสะพานที่เกิดขวางทางกระแสน้ำจะถูกทำลายเสียหาย พาหนะต่างๆ จะจมอยู่ใต้น้ำ โคลนตมที่ถูกพัดพาเข้าไปในอาคารบ้านเรือนและโรงงานทำให้สิ่งของต่างๆ เสียหาย วิกฤติหรือพายุที่มีกำลังแรงก็ทำให้เกิดความเสียหายได้มากเหมือนกันอันตรายที่เกิดขึ้น ได้แก่ ต้นไม้หักล้มทับบ้านเรือนและคน บ้านเรือนที่ทนกำลังของแรงลมไม่ไหวจะพังทลายกระเบื้องหลังคาปลิวเป็นอันตรายต่อคนที่กำลังอยู่นอกบ้าน ฝนตกหนักและอาจมีลูกเห็บตกได้ในกรณีที่มีพายุกำลังแรง ลูกเห็บอาจตกถูกคนได้รับบาดเจ็บและบ้านเรือนเสียหาย

3. ระยะเวลากู้ภัย (Rescue Phase) ระยะเวลานี้เป็นระยะเวลาของการช่วยชีวิตและระงับภัย โดยทำให้ภัยสงบลงโดยเร็วหรือลดอันตรายลง การกู้ภัยควรกระทำทันทีในขณะที่เกิดสาธารณภัย ดำเนินการช่วยเหลือและติดต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง งานกู้ภัย ได้แก่ การดับเพลิง การรื้อถอนซากปรักหักพังจากเพลิงไหม้หรือถูกระเบิด การช่วยชีวิตที่ติดอยู่ในอาคารและซากปรักหักพังให้ออกมาได้ การซ่อมแซมเขื่อนและทำนบที่เป็นต้นเหตุของสาธารณภัย การอพยพทรัพย์สินไปไว้ในที่ปลอดภัย การปฐมพยาบาลและการดูแลฉุกเฉินแก่ผู้ประสบภัยทันที ระยะเวลานี้เป็นการทำงานของหน่วยกู้ภัยซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ ตำรวจ ทหาร และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง การกู้ภัยและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย จะต้องได้รับการฝึกฝนและอบรม

มาอย่างเพียงพอ ประกอบด้วยเครื่องมือ เครื่องใช้ อย่างสมบูรณ์มีบุคลากรต่างๆ พร้อมที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างมีประสิทธิภาพและปราศจากการขัดขวางต่างๆ เช่น การจัดระเบียบวิธีการป้องกันประชาชนที่มามุงดู การกำหนดบริเวณพื้นที่อันตราย การขนย้ายผู้บาดเจ็บ หน่วยงานที่จะปฏิบัติงานกู้ภัยจะต้องมีการแยกประเภท มีการจัดรูปแบบของหน่วยงานมีวัสดุอุปกรณ์ มีการจัดเจ้าหน้าที่ และมีการติดต่อประสานงานร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ หน่วยสาธารณสุข หน่วยดับเพลิง หน่วยโยธาธิการ หน่วยรักษาความสงบเรียบร้อย และหน่วยขนส่งลำเลียง เป็นต้น

4. ระยะเวลาบรรเทาภัย (Relief Phase) ระยะเวลาเป็นระยะที่ภัยเริ่มสงบหรือหมดฤทธิ์ไม่เป็นอันตรายต่อไป งานในระยะเวลาเป็นการบรรเทาภัยหรือบรรเทาทุกข์ที่ประชาชนกำลังประสบอยู่โดยทีมงานที่มาจากสาขาวิชาชีพต่างๆ ร่วมกันทำการสำรวจความเสียหาย ประเมินผลความจำเป็นรีบด่วน กำหนดเตรียมแผนปฏิบัติการทันที และเริ่มดำเนินการตามแบบอย่างเร่งด่วน มีการประสานงานระหว่างกรมประชาสงเคราะห์และองค์การกุศลต่างๆ ในการจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับผู้ประสบภัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และสิ่งจำเป็นส่วนบุคคล เพื่อให้สิ่งของต่างๆ เหล่านี้ได้กระจายไปสู่ผู้ประสบภัยอย่างทั่วถึง ในระยะแรกควรมีการบรรเทาภัยหรือบรรเทาทุกข์ เฉพาะหน้าด้วยการแจกอาหาร เครื่องนุ่งห่ม จัดการรักษาพยาบาลและที่พักอาศัยชั่วคราว จัดตั้งหน่วยงานชั่วคราวในด้าน

อำนวยความสะดวก การขนย้ายประชาชน นอกจากเขตอันตราย การสืบเสาะค้นหาผู้ที่ยังหายไปเพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่ครอบครัวโดยเร็ว การบรรเทาภัยขึ้นอยู่กับความรุนแรงของสาธารณภัย เมื่อเป็นสาธารณภัยธรรมดาไม่รุนแรงมากนัก เจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์การเอกชนของท้องถิ่นสามารถดำเนินการเองได้ แต่ถ้าเป็นสาธารณภัยที่มีความรุนแรงมาก การช่วยเหลือผู้ประสบภัยอาจได้รับการสนับสนุนจากกรมประชาสงเคราะห์ หน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์การกุศลต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ประสิทธิภาพของการดำเนินการบรรเทาสาธารณภัยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น แหล่งทรัพยากรที่สมบูรณ์และถูกต้อง การเตรียมพร้อมเพื่อรับสาธารณภัย เมื่อมีเงิน วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร ที่ช่วยในการบรรเทาภัยพร้อมและมีการฝึกซ้อมอยู่เสมอ การบรรเทาภัยนั้นก็ย่อมประสบความสำเร็จ

5. ระยะเวลาฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation Phase) ระยะเวลาเป็นระยะหลังสาธารณภัยได้สงบแล้วและได้รับการบรรเทาภัยในระยะเร่งด่วนไปแล้ว งานในระยะเวลาเป็นงานระยะยาวเกี่ยวกับการฟื้นฟูและบูรณะสิ่งชำรุดเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น การขจัดสิ่งปรักหักพัง การจัดการกับผู้ไม่มีบ้านพักอาศัย การฟื้นฟูงานอาชีพ การช่วยเหลือในด้านเกษตรกรรม การรักษาพยาบาล การสาธารณสุข การชะล้างสิ่งมีพิษ การจัดการกับผู้เสียชีวิต การซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ ถนน สะพาน เขื่อน ทำนบ และผนังกั้นน้ำให้

ประชาชนได้ใช้ประโยชน์โดยเร็วที่สุด การวางผังเมืองก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นเมื่อสาธารณภณนั้นได้ก่อให้เกิด สาธารณภณที่อาจจะเกิดขึ้นได้ใหม่ ให้การช่วยเหลือทางการเงินและเทคนิคต่างๆ ซึ่งมีความจำเป็นมาก อาจได้รับการช่วยเหลือจากองค์การของรัฐและเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภณของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 แห่ง จำนวน 222 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stages Sampling) และใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภณของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการบรรเทาสาธารณภณของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่

ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา รองลงมาคือความครบถ้วนเพียงพอ ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ด้านความเพียงพอเหมาะสมของการช่วยเหลือและด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เป็นดังนี้

1) ด้านความสะดวก รวดเร็วและทันเวลา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภณของเทศบาลทำได้ รวดเร็ว และมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก รองลงมาคือ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่มีความรวดเร็ว ถูกต้อง ชัดเจนมาใช้ในงาน หรือเป็นช่องทางในการรับแจ้งปัญหา หรือการขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดภณ เช่น เว็บไซต์ สายด่วน ฯลฯ และการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสาธารณภณให้ประชาชนได้รับทราบของเทศบาล มีความต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์

2) ด้านความเพียงพอ เหมาะสมของการช่วยเหลือ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภณมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเหมาะสม รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภณสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือด้าน

การบรรเทาสาธารณภัยมีความเพียงพอเหมาะสม

3) ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รองลงมาคือ เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เทศบาลจัดเตรียมไว้ สามารถรองรับและใช้ประโยชน์ได้มีประสิทธิภาพเพียงใด และเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความทันสมัยได้มาตรฐานและมีสภาพที่พร้อมใช้งานได้ทันที เมื่อมีการร้องขอ

4) ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยทุกคนของเทศบาลฯ มีความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่มีการเลือกปฏิบัติ รองลงมาคือ เทศบาลฯ จัดให้มีช่องทางหรือระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และนำมาปรับปรุงการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเทศบาลฯ จัดสรรสิ่งของที่ได้รับการบริจาคแก่ผู้ประสบภัยด้วยความยุติธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

5) ด้านความครบถ้วนเพียงพอ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อย 3 อันดับ ได้แก่ ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะเพื่อปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลฯ รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อมด้านการประชาสัมพันธ์และการแจ้งเตือนเพื่อป้องกันสาธารณภัย ของเทศบาลฯ มีความทั่วถึงและสม่ำเสมอ และเทศบาลฯ ได้จัดบุคลากร และการประสานหน่วยงานอื่นเพื่อให้การสนับสนุนช่วยเหลือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีมีการร้องขอ

2. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศ ระดับการศึกษามีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน และตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าปัญหาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอ เสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านบุคลากร รองลงมาคือด้านการบริหารจัดการและด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลใน

อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา รองลงมาคือความครบถ้วนเพียงพอ ด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ด้านความเพียงพอ เหมาะสมของการช่วยเหลือ และด้านความเสมอภาคและเป็นธรรมตามลำดับ ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีการดำเนินการบรรเทาสาธารณภัยน้อย อย่างไรก็ตามจากการศึกษาที่พบว่ามี 2 ด้าน มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลา และด้านความครบถ้วนเพียงพอ แสดงให้เห็นว่าเทศบาลได้มีการเตรียมการด้านการบรรเทาสาธารณภัยภายใต้ข้อจำกัดอย่างเต็มที่ และเพื่อให้การบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่เทศบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เทศบาลควรส่งเสริมด้านความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ด้านความเพียงพอ เหมาะสมของการช่วยเหลือ และด้านความเสมอภาคและเป็นธรรมด้วย

และจากการศึกษาที่พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเหมาะสม นั่นถือเป็นปัจจัยสำคัญอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ พรสวรรค์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับงานอาสาสมัครป้องกัน

ภัยฝ่ายพลเรือน ความภาคภูมิใจในตนเอง การได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ อปพร. เทศบาลตำบล การทำงานเป็นทีม และการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่ในระดับมาก

2. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เพศต่างกัน บุคลากรที่ระดับการศึกษาต่างกัน บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกัน และที่ตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ พรสวรรค์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม ที่พบว่าอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีระยะเวลาการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนต่างกัน มีการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีอยู่ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพหลักต่างกัน มีการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นว่าปัญหาการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในอำเภอ เสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ใน

ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะและความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการทำงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับบุคลากร สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีระ สันติเมธิ (2548) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางการบูรณาการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด ผลการศึกษาภาพรวมของปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด 4 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านบุคลากร มากที่สุด โดยเฉพาะบุคลากรขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสอดคล้องกับการศึกษาของ อธิกสิทธิวิเศษกลิ่น (2555) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการป้องกันภัยแล้งในเขตพื้นที่ตำบลบ้านวัง อำเภอนอนไทย จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเพียงพอเหมาะสมของการดำเนินการป้องกันภัยแล้งในเขตพื้นที่ตำบลบ้านวัง อำเภอนอนไทย จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในการดำเนินการป้องกันภัยแล้งในเขตพื้นที่ตำบลบ้านวัง อำเภอนอนไทย จังหวัดนครราชสีมา จากผลการศึกษาพบว่า การเตรียมการป้องกันภัยแล้ง โดยภาพรวมมีความเพียงพอเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์

มีความเพียงพอเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. เทศบาลควรปรับปรุงการดำเนินงานด้านความเสมอภาคและเป็นธรรมในเรื่องความโปร่งใสเป็นธรรมและไม่มีการเลือกปฏิบัติ ควรจัดให้มีช่องทางหรือระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และนำมาปรับปรุงการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และควรจัดสรรสิ่งของที่ได้รับบริจาคแก่ผู้ประสบภัยด้วยความยุติธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

2. จากผลการศึกษา เทศบาลควรปรับปรุงการดำเนินงานด้านความเพียงพอเหมาะสมของการช่วยเหลือ ในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเหมาะสม ความสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรจัดสรรอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัยให้มีความเพียงพอ เหมาะสม

3. ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการบรรเทาสาธารณภัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการบรรเทาสาธารณภัย

2. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคใน โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูล
การดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. 2547. แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ภาค
การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย). กรุงเทพฯ : สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2547. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2548. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กรม
ส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น.
- กระสินธุ์ เจริญกรุง. 2548. การบริหารจัดการการป้องกันและระงับอัคคีภัยขององค์การบริหารส่วน
ตำบล. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เกรียงไกร กิจประเสริฐ. 2551. สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อบริการด้านการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : พิมพ์ พรินติ้ง เซนเตอร์.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. 2547. มารู้อีก COMPETENCY กันเถอะ. กรุงเทพมหานคร : เอช อาร์ เซ็น
เตอร์..
- วรเดช จันทรศร. การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สหยาบไล้และการพิมพ์, 2543.
- ทัศวรรณ ศิลปะนครฤทธิ์. 2553. การพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่า
น้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระ สันติเมธี. 2547. แนวทางการบูรณาการการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับ
จังหวัด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สิริยาสาสน์.